

Historielagsnytt

Noter deg Årsmøtet
torsdag 25. april 2013 kl. 19.00
på Sørvangen

Ole Hans Unelærød vil gå gjennom innholdet i pappeåken før han kaster det.
Henrik Wergeland's brever er overrøtt og kommet i sikre hender.
- Se artikkel side 11

Skoger og Konnerud
Historielag

Nora – et trofast og aktivt medlem

Tekst: Inger Johnsrud

En hustrig og regntung høstdag svinger jeg inn på et velholdt gårds-tun midt i Skogerbygda. Jeg småløper over tunet for å slippe å slå opp paraplyen, banker på, og kommer inn i det store kjøkkenet. Jeg er på Nordre Unelrød gård, hvor jeg har en avtale med Nora. Jeg føler at jeg skrider over en tidsterskel, for her er det meste slik som jeg husker det fra min barndom. Det store, giestfrie kjøkkenbordet, den romslige plassen, og staute Nora som troner midt i kjøkkenet, nesten som før, bare med litt hjelp av rullatoren. Ved dette kjøkkenbordet er det ikke få kaffekopper som er blitt servert opp i gjennom årene til alle som stakk innom! Men når jeg spør om det ikke kunne bli litt slitsomt av og til, svarer Nora at nei da, slik var skikken, og hun har alltid likt å bake og lage mat.

Og tradisjonen tro blir jeg budt på kaffe og kake, i stua denne gang, siden jeg ikke kommer i arbeidsklær, som bønder i fullt virke gjerne gjør. Og sammen med kaffen kommer fotoalbum og minner på bordet. Som ett av to gjenlevende medlemmer fra Historielagets stiftelsesmøtet i 1975 (Helge Furuvold er den andre), har Nora Unelrød et langt medlemskap å se tilbake på. Hun gikk inn i det første styret, og satt der sammenhengende i 15 år! Denne bragden er hun alene om i laget. Deretter satt hun 4 år i valgkomiteen, før hun gikk over i arrangementkomiteen. Så også for Historielagets medlemmer har det blitt mye kaffekoking på Nora.

Et foreningsmenneske har hun alltid vært. Og en sporty dame. Hun var med å starte håndballag for jenter på Konnerud rett etter krigen, og likeledes Nedre Buskerud Håndballkrets, hvor hun satt i det første styret. Hun minnes hvordan de den gangen spilte 11 damer på fotballbaner, mange lag med drakter laget av fallskjerm-silke. Ellers var det ski som var den store interessen, og det ble i årenes løp vunnet mange pokaler. Så glad i å gå på ski var hun, at hun sammen med venner trosset portforbud og restriksjoner under krigen og dro til fjells i påsken. Alibiet var vennene Olaf og Harald Hoven, som drev ullvarefabrikk og hadde med seg stoffprøver i bilen til fjells, under påskudd av å skulle besøke kunder.

Det er mange foreninger som har dratt nytte av Nora i styre og stell. Hun var aktiv i både Konnerud og Skoger Sanitetsforening, og i Skoger Bondekvinnelag var hun formann i flere år. Sjømanns-

foreningen og Foreningen Norden har også hatt glede av Noras medlemskap.

Nora, med pikenavnet Wisting, så dagens lys i 1919, og vokste opp på et småbruk på Konnerud sammen med søsknene Klara, Gustava, John og Harald. Hun gikk på Konnerud skole hos fru Ekholt og lærer Heggen. Etter folkehøyskole på Danvik og handelsskole, fikk hun jobb på Mjøndalen Gummivarefabrikk med regnskap og sentralbord. Så var det at hun i dansen på Skogvang traff sin Skogergutt, og de giftet seg i 1952. Men Thorleif var ikke odelsgutt. Han hadde en eldre bror som skulle overta gården, så Nora og Thorleif bosatte seg på Vilberg gård på Sørums, Romerike, hvor Thorleif var gårdsbestyrer og Nora jobbet på kontoret og i gartneriet, i tillegg til at det etter hvert ble to små døtre å ta seg av. Fra januar 1955 overtar broren hjemgården Nordre Unelrød. Men så skjer det dramatiske at han bare noen uker etter overtakelsen faller død om i fjøset. Nora og Thorleif pakker på dagen og flytter i all hast til Skoger for å overta etter broren. Her var kuer, griser og høner som måtte stelles, og full gårdsdrift å ta vare på. Det var bare å hive seg rundt på timen.

Men Nora har likt livet som gardkjerring, selv om det nok har vært mange tunge tak, og ikke uten dramatikk, som da låven brant ned i 1975. Det har vært nok å henge fingrene i, og var det en ledig stund innimellom, ble den benyttet til å strikke og sy klær til ungene, som etter hvert ble tre i tallet. Det var jo en selvfølge at en ikke satt uvirksom. Da kuene forsvant i 1963 ble nok livet litt roligere for Nora, og da ungene vokste opp og minstemann etter hvert overtok gården, ble det bedre tid til å nyte hobbyer som billedveving, kryssord og arbeid i historielagets gotiske gruppe.

Inntil for et par år siden ble fortsatt 8 barnebarn og 5 oldebarn tilgodesett med populære sokker og votter fra Noras hånd, men sykdom har etter hvert gjort det vanskelig, både med fingerferdighetene og også det å få fram de riktige ordene. "Jeg har dem her inni hodet mitt, men jeg får dem ikke ut!", sier Nora, litt oppgitt. Men i sommer feiret hun sin 93 års dag med familie og venner. Fortsatt greier hun seg greit hjemme hos seg selv, bare hjemme-hjelpen stikker innom med litt assistanse innimellom. Fortsatt er hun klar i tankene, og fortsatt er hun for meg den staute bondekona jeg husker fra min barndom.

Nora Unelrød til minne

Dette intervjuet ble foretatt bare få dager før Nora døde 1. november 2012.

Familien har ønsket at intervjuet skal fullføres som planlagt i Historielagsnytt. Nora var med på stiftelsesmøtet i Skoger Historielag i 1975 og er den person som har lengst fartstid i styret.

Vi lyser fred over Nora's minne.

Lederen har ordet

Når dette nummeret av Historielagsnytt går i trykken, har vi på mange måter lagt bak oss sesongen 2012. De fleste av våre aktiviteter har gått i vinterdvale og tas ikke opp igjen før vårsola har fått ordentlig tak.

Høstmøtet, som omtales i dette bladet, må kunne sies å ha vært «som forventet» med omtrent det samme antall møtedeltakere som i tidligere år. Foredraget burde interessert langt flere siden en, for mange, ukjent industrihistorie på Konnerud ble presentert på en profesjonell måte. Vår del av Vestskogdagen på Rønnehue ble ikke helt som forventet i forhold til antall besøkende. Å finne en ny «hovedattraksjon» etter at Det Dramatiske Selskab har avvirket fremføringen av skuespill, er ikke enkelt. I tillegg har nå Drammens og Oplands Turistforening besluttet at de ikke lenger ønsker å delta i arrangementet. Styret må derfor nøye vurdere hva vi gjør med Vestskogdagen fremover.

Sti- og boplasskomitéen har pusset opp alle anvisningsskilt på Vestskogen i løpet av sesongen og Rønnehue er blitt vedlikeholdt, så Vestskogen står fortsatt vårt hjerte nær.

Det Dramatiske Selskab gjennomførte fire historiske vandringer med innlagte tablåer på Konnerud på høsten med ca. 150 deltakere totalt – en vellykket omlegging av driften.

Vi har også «autorisert» tre nye guider for Bygdesamlingen på Borge, så nå er vi klare til å ta i mot skoleklasser og andre grupper.

Arbeidet på Skjeldrumsaga går jevnt fremover, og vi er i rute til å innrede museumsdelen i 2013 slik at vi forhåpentligvis kan åpne dørene for publikum utpå høsten neste år. Fotokomiteen har lagt hele fotosamlingen over til en Internett-basert løsning som nå er tilgjengelig for våre medlemmer.

Hjemmesidene våre (www.skhist.no) har noe over 60 registrerte brukere, ca. 150 «entydige besøkende» (som ikke behøver å være bare medlemmer) pr. måned og 12.000 – 20.000 opplag pr. måned.

Vi er blitt invitert til å delta i stiftelsen for Konnerud Bydelshus (hvor vi leier et kontor) fordi Kiwanis og Konnerud Arbeiderlag trekker seg ut, men har takket nei til å bli deltaker i stiftelsen. Etter invitasjon fra Drammensbiblioteket vil vi ha en liten utstilling i lokalhistorisk avdeling vinter/vår 2013. Vi har deltatt i et møte med Drammen Byarkiv sammen med de andre historielagene i Drammen med tanke på å etablere et tettere samarbeid om arkivering.

Selv om det er jevnt med aktivitet i laget på mange områder, så er det ikke til å komme fra at det er et relativt lite antall medlemmer som utgjør «kjernetroppen» og legger ned et til dels betydelig antall timer til beste for laget – og tusen takk for det! Noen opptre også som «Tordenskiolds soldater» slik at de ulike komitéene får tilstrekkelig antall deltakere til å bli «slagkraftige». Som leder av laget får jeg svært sparsomt med tilbakemeldinger fra «medlemmer flest» om hva dere ønsker at vi skal kanalisere våre ressurser mot for at flere skal være interessert i å bli aktive medlemmer og delta i lagsarbeidet. Vi burde ha en svært god plattform å videreutvikle oss fra med god økonomi og jevnt god aktivitet tilbake fra 1975. Mange av de som nå er aktive, har bidratt gjennom lang tid – det er på tide at «neste generasjon» trer mer frem i «rampelyset» og bidrar til at laget fortsetter med eller tar opp i seg aktiviteter som er attraktive og interessante innenfor den lokalhistoriske rammen i årene fremover.

Forøvrig mener jeg at medlemmene i Skoger og Konnerud Historielag bør bruke hjemmesiden, www.skhist.no, mer aktivt (også muligheten til tilbakemeldinger til styret).

Arve Hoven

Historielagsnytt

Ansvarlig utgiver:

Styret i Skoger og Konnerud Historielag.

Nr. 2 desember 2012 31. årgang.

Bladet kommer ut to ganger årlig- vår og høst -og sendes alle medlemmene i Historielaget.

Opplag: 750 eksemplarer

Historielagsnytt tar i mot stoff og bilder fra Skoger og Konnerud.

Styret

Leder: Arve Hoven, leder@skhist.no

Nestleder: Kai Roger Olsen

Kasserer: Tore Skjeldrum

Sekretær: Per Runar Thoresen

Styremedl: Tone Sverreson Ørmen

Styremedl: Steinar Knutsen

Varamedl: Elisabeth Ruud

Varamedl: Arnfinn Bråthen

Redaksjonskomité:

Redaksjonen tar imot stoff og bilder fra Skoger og Konnerud.

Redaktør: Per Runar Thoresen
redaksjon@skhist.no

Medlem: Tone Sverreson Ørmen

Medlem: Ingvild Anita Velde

Medlem: Inger Johnsrud

Medlem: Reidar Hyldetoft

Fotokomite

Tar imot bilder fra gammel og nyere tid.

Leder: Hans Haveraaen
foto@skhist.no

Teatergruppa - Det Dramatiske Selskab

President Gry Strøm Andersen

Bygdesamlingen på Borge

E-post: post@skhist.no

Postadresse

Skoger og Konnerud Historielag

Postboks 9112, 3006 Drammen

Hjemmeside og e-post

E-post: post@skhist.no

Web: www.skhist.no

Lay out: Print Konsult, Andebu

Trykk: Trykk-Service, Drammen

Forsidebilde

Ole Hans Unelsrød med de gamle spennende brevene. Foto: Reidar Halden.

Redaktørens vignett

Vi har greid det igjen. En ny utgave foreligger og vi har gjort så godt vi kan for å oppfylle forventningene (hvis dere har noen) til flest mulig av våre medlemmer. Vi kan sikkert gjøre det bedre, men savner innspill fra leserne.

Kom igjen: e-post p-thores@online.no eller tlf.90881824.

For øvrig vil vi sterkt anbefale kjøp av våre bøker/bokpakker som er angitt på sistesiden. Det er flotte julegaver. Personlig blir jeg mer og mer imponert hver gang jeg blar i disse bøkene. De inneholder usedvanlig spennende lokalhistorie.

Redaksjonen ønsker alle en riktig GOD JUL.

Per Runar Thoresen / redaktør

Utvandring/ innvandring til Skoger

Tekst: Tone Sverresson Ørmen

Det var flere gårder til salgs i Skoger og Sande på 1900 tallet

Det var mange som utvandret til USA og Canada , 20 forskjellige Skoger familier reiste over havet.

I noen familier reiste bare en person fra familien for å finne lykken, mens andre reiste flere eller hele familien. Fra familien Bastiansen, Røine og A.Vik reiste 5-6 personer.

Det kom derfor nye familier til Skoger, for å ta i bruk ledige gårder/boliger og det ble en innvandring fra Sogn, Vetlefjorden. Noen hadde fortalt at det var ledige gårder og hus, men også fordi det var lettere tilgang til skoler og jobb.

Stedet Sogn i Vetlefjorden, var en langstrakt bygd med små gårdsbruk, noen med bare en liten jordlapp og ingen industri. Det var ikke arbeidsplasser der utenom fiske.

Til USA eller Østlandet

Familiene hadde store barneflokker, gjerne både 9 og 10 barn. Hvis de skulle finne arbeid måtte de utvandre til USA eller andre steder i Norge. Og siden noen visste at det var flere ledige gårder i Skoger kom det familier fra Sogn til Skoger.

Ingvald Meland kunne fortelle dette til Historielaget i 1987.

Det var 19 familier som kom fra Sogn til Skoger, og disse het: Grinde, Tjugum, Fedje, Hyllseth, Henjum, Ryum, Røed, Dyrdal, Loven, Nagløren, Koldingsnes, Grøteig, Meland, Kursli, Bergkvam, Beheim, Flom og Husum. Det var en lang reise fra Sogn til Skoger.

Portrettene av Gyda og Lars N. Meland samt det gamle gårdsbildet er fra Skogerboken.

Fra brygga i Vetlefjorden gikk det rutebåt som betjente noen bygder, det var hest og vogn fra Lærdal opp mot fjellet. En lang og øde strekning før de kom til Hemsedal, en strekning på 11-12 mil. Så måtte de kjøre nedover Hallingdal, frem til en gård ved Gulsvik, hvor hesten ble satt igjen.

For nå gikk ferden videre i båt på Krøderfjorden. Da de kom til Krøderen var det så tog. For sidebanen til Krøderen var ferdig, de skiftet tog i Vikersund og kom til Drammen så siste stopp Skoger stasjon.

Lette etter gård

På Skoger stasjon møtte familien Meland, Røed og hans kone, Røed hadde tatt på seg oppgaven å hjelpe de tilreisende.

Det var flere gårder til salgs i Skoger, Sande, Botne og Våle. Røed var rådgiver slik at de så på flere gårder som kunne passe, men de klarte å bestemme seg for Gunnarsrud gård som ligger ved Gundesøllinna i Skoger.

Bruk nr 1

- Lars Nilssen Meland kom fra Balstrand i Sogn, født 1864 død 1920.
- Han ble gift med broren Anders Meland sin enke Gyda Meland.
- De kjøpte Søndre Gunnarsrud bruk, den forrige eier reiste til Amerika.
- Bruket hadde 14 skyldmark, 232 mål innmark og 98 mål havn.

Kilde:Skogerboken

Skoger stasjon hvor familien Gyland fra Sogn «landet» med sitt flyttelass via båt fra Sogn og Bergen og jernbane fra Larvik til Skoger i 1900.

Nytt bilde av Gundesøgårdene: Gyland kjøpte gården til venstre. Foto: Tone Sverreson Ørmen.

Kontrakten ble skrevet 25. august 1900, og vitner som underskrev var Nils Røed og lærer Jordhøi ved Flåten skole.

Ingvald Meland sine foreldre kjøpte gården, selv kom han til verden denne høsten, men han ble født i Sogn. For foreldrene hans måtte hjem å pakke etter at de hadde vært i Skoger og kjøpt gården Gundesø eller Gunnarsrud.

De hadde den gangen en ungeflokk på 7 barn. Møbler og alt skulle fraktes til Skoger.

Møbler og hele familien med 7 barn ble da levert på jekter og fraktet til Bergen. Fra Bergen ble det båt som gikk langs kysten til Larvik, fra Larvik ble det tog til Skoger stasjon.

På Skoger stasjon var det hest og vogn, og slik kom hele familien til Skoger, Ingvald Meland var 4 mnd. Men etter hvert økte ungeflokken til 9 barn.

1920 døde faren til Ingvald Meland, som da var blitt 20 år, mens moren hans døde i 1949, 83 år gammel.

Mye har endret seg siden familien la ut på den lange flyttereisen til Skoger.

Det var en beundringsverdig bragd å flytte på den tiden. Det unge paret i 30 årene hadde syv barn med på flyttelasset og fikk to barn til etter at de bosatte seg i Skoger.

Fakta

- Bergensbanen ble åpnet i 1909.
- Balestrand fikk vei i 1938.
- I 1954 kom ny vei gjennom Sønfold til Vetlefjorden, Gaularveien, så nå kunne de kjøre over til Østlandet fra Sogn.
- Vetlefjorden - En sidefjord til Fjærlandsfjorden på nordsiden av Sognefjorden i Balstrand kommune.
- Balestrand er en kommune i Sogn og Fjordane. Den ligger nord for den midtre delen av Sognefjorden. Grenser i nord til Førde, i øst til Sogndal og Leikanger, i sør til Vik (sør for Sognefjorden), og i vest til Høyanger og Gaular.
- Balestrand har 828 innbyggere per 1. januar 2012.
- Fra Balestrand kan du om sommeren ta ekspressbåte til Bergen m.m.

Kilde: Wikipedia

Skulkerud

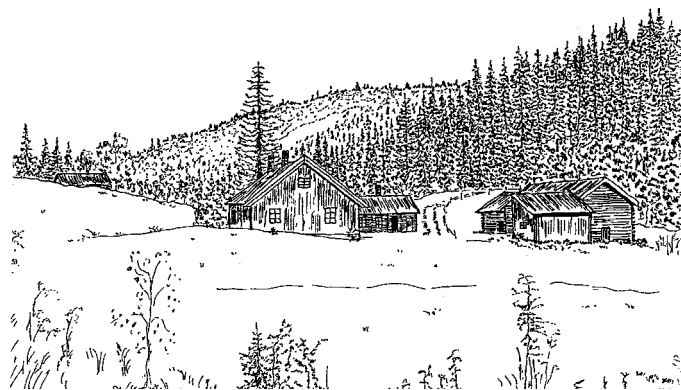
Inne på Vestskogen ligger denne fine plassen i åpent lende og var kanskje den første plassen som ble ryddet der inne på stor-skogen. Den har alltid hatt en sentral rolle i forhold til de andre plassene i området. Der var det en omgangsskole for de andre boplassene i nærheten som Stallane, Rønnehue og Plassane, Terjevollen og kanskje flere. (Omgangsskole var en gammel ordning der læreren samlet unger fra flere steder i et lokale for konsentrert undervisning i kortere perioder.)

Av: Erik Grinderud

På Skulkerud har det opp gjennom årene bodd mange forskjellige personer. Kristiann Skulkerud ble født der i 1816 og hadde tilnavnet "Skulkerun". Han levde hele sitt liv der inne på denne plassen. 9 barn kom til der inne og han døde i 1890 og ble ganske gammel etter datidens levealder. Kristian hadde en stor hvit skjeggkrans og var blind på det ene øyet. Sverre Kinnerud skal være en av de siste som bodde der fast. Han kjøpte senere gården Vikseteren ved Tabor (ikke langt fra Mjøndalshytta) og flyttet dit.

Hans datter Aslaug Kinnerud som nå er 81 år er den siste som er født der inne.

Skulkerud ble lenge eiet av slekten til kaptein Barre. For få år siden ble eiendommen overtatt av Selvik Bruk AS. Skulkerud mottok beitefe om sommeren blant annet fra Hof og her har vi et eksempel på det såkalte "forsagt". Det vil si at brukeren av

Erik Grinderuds tegning av Skulkerud i 1987.

gården tok imot beitefe og leverte til eieren av dyra en viss del av budrätten (avkastning på melk, ost etc) og beholdt resten av denne som betaling for hamnegangen og tilsyn med dyra. Denne "forsagt" eller "forsagte budrätt" eller forutavtalte kvantum av budrätten som eieren av dyra fikk var: To bismerpund smør, to bismerpund bitterost (pultost) og to bismerbund prim. (Et bismerpund tilsvarte ca 6 kg)

Storfolk

Det er i grunnen en interessant grend i fordums tid, da bodde det riktig storfolk der oppe. Det var Gravdalskongen som red med følge på 24 ryttere på sølvskodde hester til Haneval kirke i Skoger. I kleivene ovenfor Andorsrud mistet en av hestene en sko og kleiva heter "Sølvfastkleiva" den dag i dag. Som kjent er det bare "kalven" av sølv som ligger ved Kongsberg. Hvor selve "oksen" ligger er det delte meninger om. Noen mener at den ligger på Holleia på Modum, men den skal nok ligge i Gravdal. Det var flust med sølv der i gården forstår vi. Gravdalskongen var visstnok ikke stort lavere enn sin kollega Sigurd Jordsalfarer. En av hestene i denne vidkjente konges eskorte i hans praktfulle inntog i Myklagard mistet som kjent en sko og den var av pure gull som vi vet.

Treningsleir i moderne tid

Skulkerud hovedhus.

Tekst og foto: Erik Grinderud

I påsken 1960 (bare vel 50 år siden) ble området rundt Skulkerud beleiret av et gjeng unge gutter fra skigruppa i Konnerud IL. Skitrener Olaf Nilsen ("Dambråthan") hadde leid plassen Skulkerud og tok med seg syv lovende skigutter i 17-19 årsalderen på treningsleir og Skulkerud var jo et utmerket utgangspunkt for utflukter i alle retninger på Vestskauen. Vanligvis lå det tømmerhoggere der inne hele uka, men Olaf hadde gjort avtale om lån av nøkkel da tømmerhoggerne tok påskefri. Hestene var også borte og kun noen tømmerdoninger sto tilbake på tunet.

Vi hadde en uforglemmelig tid der inne og vi mimrer fortsatt om de mange spennende og morsomme hendelser. Vi fikk mye god trening og veldig hyggelig samvær med god mat, sprakende ved i ovnen og lys fra parafinlamper.

Foruten Olaf Nilsen besto gjengen av Ole Kr. Mortensen, Geirr Kihle, Per Runar Thoresen, Jacob Kollerud, Harry Kollerud, Gunnar Langebro og Erik Grinderud.

Fra v.: Jacob Kollerud, Gunnar Langebro, Ole Kr. Mortensen, Geirr Kihle, Harry Kollerud og Per Runar Thoresen.

Underveis til Skulkerud med treneren Olaf Nilsen i front.

Ingen av oss ble norgesmestere, men mange gjorde seg godt gjeldende i kretsrenn og senere turrenn. Matkammerset gikk tomt og vi måtte sende ordonans i en strabasøs tur til bygda og fylle ryggsekkene med mer brød og hestepølse som var populært pålegg. Noen brødskjærermaskin eksisterte ikke på butikken og knapt nok i heimen den gang, men en av de litt mer bortskjemte hadde med seg ferdigskjærte skiver i sekken.

Hjemturen fra Skulkerud gikk forbi Nysetra opp til Vestknabben og ned til Bremsetjern.

Siste stopp var på Nikkerud i godt påskevær og den gang var det servering på Nikkerud før siste etappe ned til Konnerud.

Skulkerud- høyt der inne - var velsignet med mye snø i fint påskevær og vi hadde en utbytterik og uforglemmelig tur.

Mye muskler. Fra v.: Erik Grinderud, Jacob Kollerud og Geirr Kihle.

Tiden går - Blenteborg består!

Tekst: Reidar Chr. Hyldetoft, hyldetof@online.no

Blenteborg CP-hjem på Konnerud har gjennomgått skiftende eierforhold og rammebetingelser siden oppstarten i 1967. (se faktarute) Usikkerheten for hjemmets framtid har skapt uro for beboere, ansatte og pårørende. Nå har imidlertid nåværende juridiske eier, Drammen kommune, funnet en bærekraftig løsning gjennom en total ombygging til 16 leiligheter for fysisk funksjonshemmede. Nye Blenteborg skal ferdigstilles august/ september 2013. Historielagsnytt har intervjuet både tidligere og nåværende beboere, samt tidligere ansatte og bestyrere for å få et inntrykk av «gamle Blenteborg» i 45 års historisk perspektiv. Blenteborg CP-hjem har bidratt til å sette Konnerud på norgeskartet. I lokalmiljøet har mange gjennom årene bidratt til aktiviteter og hygge for brukerne, både frivillig og profesjonelt. Berit og Helge Dammens innsats på hyggekvelder huskes med glede. Likeledes ungdom fra konnerudskolene som stilte på dugnader som hjelpere til personalet når det var aktiviteter i svømmebassenget for brukere. Sikkert en almenntilgjengelig innsats for ungdommene som ga et perspektiv på menneskesyn livet ut, skulle en tro.

Det stod kvinner bak

En driftig kvinne, Martha Melhus, var leder i CP-foreningen. Hun skapte visjonen om et CP-hjem for voksne. Gjennom etableringen av Blenteborg ble visjonen virkelighet som det første i Norge. Den driftige kvinnen satte i gang diverse former for pengeinnsamlinger, bl.a. gjennom «blomsterdager» på torget. Blenteborg var opprinnelig påtenkt for voksne CP-rammede fra Buskerud. Men det viste seg at dette behovet var mindre enn antatt. Det ble derfor åpnet for innsøking fra hele landet. Ved åpningen høsten 1967 kom brukere fra 8 fylker. De 15 som fikk plass fikk alle egen hybel på 12 kvm. Det var aktivitetstil-

bud på arbeidsstua med veving og søm. Medisinsk oppfølging med fysioterapi og lege. Samt svømmebasseng og sosiale aktiviteter og utflukter. Ledelsen sørget for en hjemlig og hyggelig atmosfære. Så vel spisesal som peisestue var trivelige felles arenaer, og personalet gjorde sitt ytterste for at brukerne skulle trives og føle at dette var DERES HJEM.

Aktiviteter i fokus

Bestyrerparet Gunvor og Øyvind Skaarnes overtok etter Waldemar Hansen og frue i 1970. Gunvor ble på Blenteborg helt til 1988. Det går frasagn om alle turer og aktiviteter hun hadde regien for. Ikke noe skulle hindre brukerne fra «opplevelser» på lik linje med funksjonsfriske! Og vi må huske at dette var i en tid hvor logistikken på overnattingssteder, transportmidler og arenaer slett ikke var tilrettelagt for funksjonshemmede rullestolbrukere. Men den driftige vestlandskvinnen fikk det til «på et vis» som hun selv uttrykker det. Og turer og opplevelser ble det, både til Bergen, Sverige, Danmark og sommertur til Rimini i 1980. Turen til VM på skøyter i Göteborg i 1972 med gutta fra Blenteborg ble strabasøs, men morsom. Vår lokale helt Sten Stensen tok jo bronse på 2 distanser. Det syntes gutta var kjekt. Og vaflene på Sjømannskirken smakte nesten like godt som på Blenteborg.

*Bestyrerinne
Gunvor Skaarnes.*

SIF-supportere

Gutta på Blenteborg har i alle år vært over middels idrettsinteresserte. Strømsgodset var favoritten i tidligere glansdager. Men Arne Kristian Eriksen, som var mobil med sin elektriske rullestol, var ofte å se på Sletta når Konneruds A-lag hadde

Blenteborg stod ferdig i 1967.

På aktivitetsrommet. Fra v.: Trond Jørgensen, Skedsmo, Elisabeth Gunnerud, Hønefoss, Elisabeth Steinsviil, Aalesund, Kari Fosbakken, Skogn, Gerd Thoen, Vikersund, Eva Uddal, Oslo og med ryggen til veven, Ole Lindås, Kongsberg.

hjemmekamp. Arvid Kåsin og Arne Kristian var nesten på alle SIF's hjemmekamper på Marienlyst i 70-80 årene. De fikk kyndig sjåførhjelp av Karl Rukke til alle fotballturene. Arvid gleder seg over at SIF nå igjen er i positivt fokus på tabellen.

Bryllup hørte med

Den 12.februar 1975 ble det feiret bryllup på Blentenborg med 40 gjester tilstede. En av beboerne, Elisabeth Gunnerud, giftet seg i Konnerud Gamle kirke med John Kristensen. Det lykkelige paret ble viet av prest Asle Enger fra Oslo. Han var en god venn av familien Gunnerud. Og om dette ekteparet forteller historien om deres livsvei videre; - De levde lykkelig sammen alle sine dager!

Kongelig visitt

I forbindelse med H.M. Kong Olav 5's besøk til NM på ski i månedsskiftet januar/februar 1978 (se nr. 1/2012) besøkte kongen Blentenborg og hilste på alle. Aktivitør Arnveig Solbakken hadde, sammen med gjengen, fått laget en montasje som sym-

Kongelig replikk: Ja, det er bedre å kunne se enn å snakke...

boliserte start og mål i Konnerud-NM. Gaven ble høytidelig overrakt kongen av Kari Helene Fossbakken. På hilserunden kom kongen til en som ikke hadde språk. Da kongen oppfattet situasjonen fyrte han av følgende majestetiske replikk: « Ja, ja- det er bedre å kunne se enn å kunne snakke !»- etterfulgt av hans karakteristiske klukkende latter. Det fortelles at samtlige rundt ble helt stumme av replikken. Men man skjønte raskt at kongen var i perlehumør denne skjønne vinterdagen på snørike Konnerud. Ved omvisningen fikk også kongen se montasjen av Ibsens berømte dikt «Terje Vigen». Sirlig innrammet på veggen i bassenggangen med sine 43 vers. « Der bodde en underlig gråsprængt en på den yderste nøgne ø,- osv.» (Hvem har tatt vare på dette klenodiet for ettertiden? Red. anm.)

Gleder og gruer seg

Trond Jørgensen (63) og Arvid Kåsin (73) er to av de gjenværende veteranene som har bodd på Blentenborg siden 1967. De har opplevd både gleder og skuffelser. Eierskifter og nedtrapping av tilbud gjennom årene har skapt frustrasjon og usikker-

Forts. nederst neste side.

Fakta

- Opprinnelig bruk av Ekholt (bnr. 20).
- Solgt i 1923 som feriested til Drammen formanns- og verksmesterforening.
- Overtatt av Foreningen til bekjempelse av cerebral parese i 1962.
- Byggeplaner for et CP-hjem for voksne ble iverksatt 1964.
- Nybygget Blentenborg CP-internat ble ferdigstilt høsten 1967 med plass for 15 CP-rammede voksne.
- Beboerne, i alderen 19-59 år, kom fra 8 fylker. De fleste var i 20-års alderen.
- Behandlingshjemmet omfattet 900 kvm med hybler, arbeidsstuer, behandlingsrom for lege og fysioterapeut, spisesal og peisestue. Totalkostnaden var 2 mill. kr.
- Blentenborg ble i 1995 overdratt fra de private driverne til Buskerud Fylkeskommune.
- Mange av brukerne hadde bodd der siden åpningen. I 1999 ble det bygget omsorgsboliger for de som ønsket å flytte for seg selv. Kun to brukere benyttet dette tilbudet.
- Blentenborg Bokollektiv ble i 2002 overtatt av Sykehuset Buskerud.
- Er i 2012 en del av Omsorgstiltakene i Drammen kommune. Tre av de opprinnelige brukerne bor fortsatt på Blentenborg.
- Hovedanlegget på den 12 mål store tomten er under ombygging til 16 leiligheter for fysisk funksjonhemmede. Leilighetene ferdigstilles i 3 differensierte enheter tilpasset brukernes funksjonsnivå.
- Ombyggingen utføres av Centerbygg AS med forventet innflytting august/september 2013.
- Blentenborgtilhørende bor midlertidig i en Industri-paviljong tilpasset brukerne på nedre del av tomten mot Blentenborgveien.

God oppslutning på høstmøtet

Tekst og foto: Tone Sverresson Ørmen

Mange medlemmer setter stor pris på høstmøtet som blir krydret med et foredrag. Denne gangen holdt Erik Bjørløw-Larsen et foredrag om " Christen Hichmans spikerfabrikker på Konnerud 1777-1789. Han fortalte en interessant historie om alt som var produsert langs Verkenselva fra Stordammen til Svensedammen. Viste tegninger av alle bygningene som var i dette området. I alt 17 med bl.a. kornmølle, grevens hus, masovnen til forsynshammeren og spikerfabrikk som lå på østsiden av Verkenselva, like ovenfor Hammerdammen. For at Hichmann kunne etablere seg som spikerprodusent, måtte han konkurrere både på kvalitet og pris og han kjøpte billig skrapjern som ble til spiker. Spikersmeden begynte i lære i 10-12 års alderen og selve læretiden var

Leder Arve Hoven i dialog med Erik Bjørløw-Larsen.

Forts. fra forrige side - Blentenborg

het for fremtiden. De greier seg rimelig bra i den midlertidige paviljongen, men det er trangt både på soverom og oppholdsrom. «Vi trenger jo litt plass til å snu elektriske rullestoler» sier Arvid. «Ja, men du må huske at paviljongen kommer fra Sverige,» sier Trond og ler godt. Når «Nye Blentenborg» står ferdig neste høst skal det bli større rom enn de hadde i det gamle komplekset. Det ser de fram til, men er litt spente på all elektronikken som er varslet montert for døråpning, lysslukking og allehånde praktisk hjelp. Men optimismen råder. Gutta har

Kaffepause: Fra v.: Inger Johnsrud, Reidun Myhre, Hans Myhre, kaffeskjenker Tom Hayden og nærmest til høyre Hanne Fretheim.

hele 8 år. Dette var bare et utdrag av hva Bjørløw-Larsen fortalte denne kvelden på Sørvangen. En interessant historie fra vårt nærområde, som Konnerud Rotary, Jo Sellæg og Per Jostein Sagvolden sammen med Erik Bjørløw-Larsen har laget et hefte om med gode illustrasjoner.

Resten av møtet ble som vanlig gjennomført i god tradisjon, med kaffe, husets eplekake og loddsalg. Kvelden ble avsluttet med mange fine smakebiter fra Historielagets bildearkiv som er tilgjengelig på nettsiden for medlemmene. Fotokomiteen med Arve Hoven, viste gamle bilder og de fikk applaus for bildefremvisningen. Alle liker å se gamle bilder av slekt og venner eller bare en gammel nabo fra barndommen..

Arvid og Trond.

en stor WW-Transporter tilpasset deres transportbehov. Nå mangler de bare sjåfør, og er spente på om bilen kommer inn i det nye P-huset på Strømsø.

Landens folk

For en del Skauerbørnger og Konnerudverkinger har det kanskje ennå ikke gått opp at vi alle er Drammensere i bydelene Skoger og Konnerud,- altså bybeboere. I 1901 var vi ikke det, og den gang fridde Gundersen i Drammen til bl.a. oss med flg. annonse 15. desember 1901 i Drammens Blad.

Den gamle sekken's hemmelighet

Tekst: Inger Johnsrud

Foto: Reidar Halden

For tretti år siden ble det gjort et oppsiktsvekkende funn på Nordre Unelsrød i Skoger. Under restaureringsarbeid i den over 300 år gamle sidebygningen på gården, finner Ole Hans Unelsrød en stor sekk klemmt inn i sagflisa på stubbloftet. Sekken viser seg å inneholde massevis av brev og andre papirer. Frimerkesamler som han er, tenker Ole Hans at han vil gå igjennom innholdet før han kaster det. Men da han sammen med mor Nora begynner å se nærmere på brevene, viser det seg at de er svært gamle, og

Henrik Wergeland.

Det var på loftet til høyre på Nordre Unelsrød Gård Nora og Ole Hans fant den spennende sekken.

I Storstua henger innrammede kopier av brevene fra Henrik Wergeland. Bildet over er Nora og Thorleif Unelsrød.

de synes de kan tyde navnet Henrik Wergeland som en av avsenderne. Selve innholdet av brevene er ikke lett å lese, siden det her er snakk om gotisk skrift.

Ekspertene har gått igjennom en del av brevene, og konstatert at de i det alt vesentlige skriver seg fra 1840-årene og er stilet til Conrad Nicolay Schwach, som var dommer ved Trondheims Stiftsoverrett på den tiden. Han var jurist og forfatter, og vi husker ham kanskje som mannen bak sangen Mens nordhavet bruser. C. N. Schwach ble regnet som en stor poet på 1820-tallet, og utgjorde sammen med Maurits Hansen og Henrik Anker Bjerregaard et litterært trekløver i den nye nasjonen Norge etter 1814. Brevene fra Henrik Wergeland, fem i alt, viser også beundring for Schwach. Senere ble det jo Wergeland selv og hans konkurrent Welhaven som ble toneangivende i norsk litteratur, mens Schwach fort ble en dalende stjerne. Wergeland-breve er blitt oversatt og kommentert av professor Leiv Amundsen.

Men Conrad Nicolay Schwach hadde en stor kontaktflate blant "kjendisene" den gang, noe også brevfunnene i sekken viser. Hittil er det registrert 65 forskjellige avsendere, men det er mange flere. Av kjente navn kan vi i tillegg til Wergeland nevne Eidsvoldmannen Wilhelm Frimann Koren Christie, statsminister Severin Løvenskiold, elektromagnetismens far Hans Christian Ørsted, biskop og stortingsmann Jacob Neumann, forfatter og kvinneforkjemper Gustava Kielland og statsråd og godseier Nils Aall.

Hvordan i all verden har så disse brevene havnet i en sekk på Unelsrød i Skoger? Man har ingen annen forklaring enn at halvbroren til C. N. Schwach, Samuel August Schwach, som bodde på Nordre Unelsrød, må ha overtatt korrespondansen til broren etter hans død i 1860. Fortsatt er mange av brevenes forfattere ikke registrert, og fortsatt gjenstår oversettelse fra gotisk av mange brev, om noen kunne være interessert i å gjøre en jobb med denne kulturskatten.

Murere i alle familier på Konnerud

Høgda eller Steinbakken bruk 35, ble i 1778 kjøpt av Ola Halvorssøn Heltop. Dette jordstykket som lå helt fremme ved Gamlebakken ble solgt for 18 ½ riksdaler. Ola var gift med Ingeborg Jørgensdatter som tidligere var gift med Ola Evenssøn som plutselig ble borte fra hjemmet sitt.

Tekst: Tone Sverresson Ørmen

Lars Eriksen kjøpte Høgda i 1854, han var bror av Erik Weimot og en lang rekke med navn kan nevnes over de som har bodd på Høgda.

1945

Bruk nr 35 ble delt opp og i november 1945 kjøpte Arne Bjerkseth en parsell av Høgda, beliggende til Bekkedalen for kr. 1000,-. Året etter ville han bygge seg et hus på tomten og det måtte selvsagt bli et murhus for han var murer og flere i familien var murere og i tillegg bodde det mange murere i området. Den gangen dette huset i Bekkedalen ble bygd, 1946-47 var muring et vanlig yrke og veldig mange var bosatt i området Konnerud og Skoger.

Rundt 1900 var det 30 murere i Skoger kommune og 13 av dem bodde på Konnerud. Det var kanskje ettervirkning av gruvedriften som gjorde dette yrke populært i området.

Mye å gjøre

Det var mange som trengte en murer og det var stor etterspørsel etter denne yrkesgruppen for det var mange som skulle bygge et fjøs eller bryggerhus i Skoger og Konnerud. De murte bakerovner, bryggerhus, fjøs og piper og en murer hadde alltid mye å gjøre.

Murmester Kristian Fossen, bodde i Bekkedalsveien 8. Han tok på seg å hjelpe Arne Bjerkseth med å regne ut priser på hva byggearbeidet ville komme på. Et murhus ville da i august 1946

Fra høyre: Byggherren Arne Bjerkseth, oldefar Alfred Martinus Larsen, Thorleif Larsen, Harald Larsen, med lua Gunvald Larsen, Johan Kristiansen Veibekk (Hallerud), Rolf Bjerkseth, Martinus Larsen (far til Einar Larsen), Ragnvald Larsen og siste person er ukjent- mulig fotografen.

komme på kr. 14 875,50 men tak var ikke inkludert i denne prisen.

Nå bor sønnesønnen Anders Wam Bjerkseth som tredje generasjon Bjerkseth i huset, han er veldig fornøyd med huset som farfar bygde. Et solid murhus som er kjølig om sommeren og holder på varmen om vinteren. Anders har pusset opp litt, og til sammen har jeg kommet langt over summen farfar fikk satt opp et helt hus for da han var ung. I 1962 ble huset påbygget da familien gjerne ville ha et bad. Jørn Bjerkseth var den gang en liten gutt, men husker han hjalp til, i hvert fall fikk han kjøre trillebår. Byggesaksomkostningene kostet den gang kr 60. Dagens gebyrer har vel oversteget det med flere hundre prosent. Huset står med den samme fine formen, en fin enkel arkitektur, men litt herskaplig i forhold til de andre murhusene i området. Rene former og et hus med en harmonisk sjel. Det eneste som har endret seg på alle disse årene er de økonomiske tidene og at det ikke bor like mange murere i Bekkedalen. Den gangen Arne Bjerkseth skulle bygge sitt eget hus, trengte han hjelp og det fikk han av de lokale murerne. For bare i området rundt Bekkedalen, Gråbeinsletta bodde det mange. Skulle man bygge et hus på den tiden var det vanlig at venner og bekjente hjalp til.

Sterke karer

Det var tungt å bære murstein og til dette brukte de en bærefjøl som de la på skuldra og stablet murstein på og det var hardt kroppsarbeid. Men det gikk litt sport i bæringen, hvem som kunne bære mest. Under husbyggingen i Bekkedalen ble det tørke og de fikk da kjørt opp vann med hest og kjerre. Den sommeren var varm og tørr og vann gikk det mye av til murerarbeid. Arbeidsgjengen som bygde huset i Bekkedalen 12, var også med å bygge store hus i hovedstaden.

Oslo Rådhus

Et stort praktbygg i Oslo, og det ble bygget av murere fra Konnerud. Oslo rådhus ruvet og var et stort synlig bygg, med sine høye tårn. Det var oppsiktsvekkende den gangen og folk syn-

Sønnen Jørn Bjerkseth ved trillebåren i Bekkedalsveien i 1962.

Skriveseddel 10 august 1944

Prisberegning over grunnarbeider-mur og pussarbeider
ved anbud for herr Arne Bjerkseth, Tønnerud.

Post 1. Fjellsprenning 36 m ² s. kr. 25-	Kr. 1400,00
2. Forstellingsarbeider søiler-grunnmur-ildmur- trapper-veranda m. kryssing 305 m ² s. kr. 6,50	1982,50
3. Beton m.f. 1-2-3 48 m ³ s. kr. 65-	3120,00
4. " " " 1-2-3 3 m ³ s. " 100- inkl. arm. jern	300,00
5. Trepanth-plater 5 cm. 60 m ² s. kr. 5-	300,00
6. Brennering-snering med cement av Gundersen (grunnmur)	375,00
7. Støp av puss av fjellergule 60 m ² s. kr. 12-	720,00
8. Isolasjon av murvegger med Isopal-papp	60,00
9. 1/2 stens vegger i kjeller 30 m ² s. 10-	300,00
10. Pussarbeide i kjeller 120 m ² s. kr. 5- reboite løst s. 10-	600,00
11. 1 stk. 9" x 9" x 9" stipe med hatt-fel-ventiler	210,00
12. 30 cm. hullmur 100 m ² s. kr. 35-	3500,00
13. Trestenmur brannmur med puss	300,00
14. Innsettning av urner, brynerpene, ledeteeene m.m.	50,00
15. Gulv og vegglister på kiskken	175,00
16. Tilvendt pussarbeide inkl. veranda, trapper m.m. 160 m ² s. kr. 5,50	880,00
Diverse etterarbeider	100,00
	Kr. 14875,00

A. Larsen
Mesteren

Pristilbud.

tes det var et flott bygg da det ble offisielt åpnet i 1950. Oslo hadde fått sin nye storstue bygget i murstein. Men i de harde 30 årene fikk bare de yngst jobb og de som trengte penger mest til å skaffe familien mat. De eldste som hadde store barn måtte stå uten arbeid på den tiden. Oslo rådhus hadde en lang byggeperiode fra 1931 til 1950. Det var behov for mange murere, for hele rådhuset er bygget i rød teglstein, og arbeidskraften kom fra Bekkedalen på Konnerud. Det var flere murere på Konnerud som har bygd andre store prosjekter også. Einar Larsen bygde Husebyleiren og Gardeleiren som er Norges største i teglstein. I tillegg var han med å bygge Aker Brygge Stranden 3 som var ferdig i 1986. Arne Bjerkseth ble murmester han også og hadde 30 mann i jobb. Han bygde Park Hotel i Drammen, Farmandstredet i Tønsberg og F16 på Kongsberg i 1977.

Nåværende beboer i Bekkedalsveien, barnebarn Anders Wam Bjerkseth.

Konnerud 24/11-1945.

Arne Larsen utgjender hermed
at ha edgt til Arne Bjerkseth
en pargel av Høyde Selgrende
til Bekkedalen. Tomlin grenser
i nord mot Sundvald Larsen
i syd mot Harry Larsen i vest
til Høyde. Vandet på Høyde
grunde etter sinne landmest skid
Tomlin's storsk ca. 1000 m
fra pule til pule i refning
Sundvald Larsen's vindom
fjell sum 1000 kr. som belates
med kinglyn kjøp
utgjør med vandelen belates
av kjøperen.

Arne Larsen
Arne Bjerkseth

Kontrakt.

Fakta

Teglverket –lagde murstein

- Christian Hichmann ville produsere tegleprodukter.
- 1784 bygde han et teglverk på jorden hvor Verkenselva og Svarterudbekken møttes.
- Der tok man også ut leire til produksjonen
- Verket besto av to bygninger, driftsbygning og et hus for ferdig brent stein.
- Ovnen hadde 5 ildganger på hver side av pipen.
- De kunne brenne 46-48.000 tak og murstein samtidig så det var et stort teglverk.
- Leiren til murstein og takstein ble malt hver for seg for å få den rette kvaliteten.
- 1785 ble det produsert 322.000 tak og murstein og det var 40 ansatte på teglverket.

Oslo Rådhus

- Arnstein Arneberg og Magnus Poulsson var arkitektene av bygget som var ferdig 1950. Magnus Poulsson er født i Drammen.
- Bygget er av støpte jernbetongvegger forblendet med tegl i en mesterlig komposisjon og detaljering som viser at teglsteinen kun kler og ikke bærer. Det gikk med 1,5 millioner teglstein til å forblende 150 000 tonn betong og 150 000 kvadratmeter forskaling.
- Teglstein ble produsert i et spesialformat 140 x 290 x 90 fra flere teglverk og blandet før muring.

Kilde: Norsk Murarkitektur

Regulativ for kirken i Skoger fra 1845

Av: Per Runar Thoresen

Vi har kommet over et gammelt regulativ for kirkeansatte i Skoger fra 1845 dvs. 167 år gammelt. Vi antar den var gyldig for Skoger gamle kirke.

Vi har vel lært på søndagskolen at for Gud var alle like. Slik var det ikke i kirken i gamle dager.

Regulativet omfatter hele 15 paragrafer og omhandler bruken av stolseter, klokker, gravsteder samt instruks for kirkevergen og kirketjeneren. Bl.a. hadde gårdbrukerne egne plasser adskilt fra tjenere og andre og herrer og damer adskilt hver for seg. I § 1 treffer vi på ordet "Inderster" som er det samme som leieboer. Den lille klokken kunne benyttes gratis for de som betalte tiende (1/10 av inntekten til kirken) mens fattigfolk måtte betale 32 shilling. Den store klokken måtte alle betale 60 shilling for å bruke. Klokkeløden gav derved et signal om status til den som skulle gravlegges.

De som betalte tiende slapp ekstrabetaling for gravsteder, mens de øvrige måtte betale.

Det var også forskjell på hvilke steder folket skulle gravlegges.

Vi tar med et utdrag fra noen paragrafer.

Regulativ

For Skaug Sogns Kirke og Kirkegaard, tillige med Instruks for Kirketjenerens Rettigheder og Pligter saaledes som Samme antages af Formænd og Represntantene i Mødet den 20de Septem-ber 1845.

§1

Alle stole nede i Kirken, beholdes og benyttes fremdeles af de Gaardbrugere og deres Efterkommere, saaledes som de fra ældre Tider, have været dem tildeelte; Hvorimod Tienere, huusmænd og Inderster, for eftertiden skulle benytte Korene, saaledes at ethvert Kiøn erholder særskilt Pladse.

Kirkeklokker.

Skoger gamle kirke innvendig. Damer og herrer satt hver for seg.

§2

De i Kirken værende Pulpiturstole, kunne fremdeles benyttes af de nærværende Brugere, der selv have bekostet deres Indredning, men som nu der ved Afgang bør bortforpagtes enten i visse Sæder eller for hver Stol, een af disse Puliturstole er og forbliver til Benyttelse av Sognepræsten og Hans Familie.

§3

Den mindste klokke benyttes uden Betaling for alle dem der erlægge Tiende til Kirken, saavelsom af alle Fattiglemmer, hvori- mod de der ikke erlægger Tiende betale 32

:/: er tredve og to shilling :/: herfor. Naar den store Klokke forlanges, betales herfor af enhver Saadan – 60 :/: er sexti:/: shilling.

§10

Til Kirketjener antager Formandskabet en skikkelig og dertil dugende Mand med 3 Maaneders Opsigelse paa enten af Si- derne, og mod en Arlig løn som av Formandskabet nærmere bestemmes

§11

For Ringning, Gravens opkastning og utjevning til et woxent Lig betales kirketjeneren 64 :/: Sexti og fire :/: Skilling, 48 :/: fyrgetive og Otte shilling for et barn og 36 :/: tredve og sex :/: Skilling af fattiglig.

§14

Om vinteren er han pligtig at skuffe den almindelige Vej til Kir- ken og Skaristiet, samt ryddiggjøre en Plads for Snee udenfor Porten

§15

For øvrig overtager og forrette han enhver Slags Opvartning i Kikren, som av Præsten eller Kirkeværgeren måtte forlanges af ham, samt anvender den største Forsigtighet med den i Kirken brugende Ild.

Bilder fra historielagets bildearkiv

Bukkemaskin på Bygdemuseet på Borge. Ble brukt til å bøye jernbeslag til vognhjul. Foto: Arve Hoven.

Plassane 1925. Ikke lett å kjenne seg igjen idag. Foto: Hans Jensen.

Bensinpumpa ved Heimtun Landhandleri 1948. Foto: Bjarne Eriksen.

Konnerudbussen foran Konnerudkollen Turisthotell i 1930 Fra V.: Alfred Lobben, Erik Eriksen, Anders Ringstad.

Kjell Thue (tidligere Nitimegeneral) som barn i Postsvingen 1949 Konnerud Kirke i bakgrunnen. Fam. Thue hadde hytte på Stubberud.

Avdøde Ivar Tveten og elgen ved Langmyrdammen 1949. Elgen deltok neppe i årets elgjakt.

"Smuk, ulastelig og tækkelig"

Lærerøknader fra forrige århundre

De måtte beherske alt fra hagestell til konstruksjontegning og psalmodikonspill. De hadde rikelig med faglig ballast, kvinnene som søkte lærerjobb ved Konnerud skole for mer enn ett hundre år siden.

Av: Ingvild-Anita Velde Kösling
Bildene fra SKH's fotoarkiv

Blant alle de skattene Byarkivet i Drammen har i sine gjemmer, står en rekke arkivbokser som inneholder søknader på lærerstillinger ved byens skoler. Vi har sett nærmere på noen av søknadene til ledige stillinger ved skolen på Konnerud. De gir små gløtt inn i en tid der det ble lagt vekt på andre verdier og kunnskaper enn i dag.

En av dem som søkte, var 21 år gamle Ingeborg fra Kristiansand – eller Christiansand, som det het da Ingeborg skrev sin søknad i 1903.

21-åringen hadde tatt lærerutdannelse året før, et to måneders seminar i hjembyen. Vitnesbyrdet viser vurderinger i følgende fag: "Norsk stil, Skriftlig opgave af historisk indhold, Skriftlig opgave hentet fra naturkundskab, Tal- og bokstavregning, skriftlig, Konstruksjontegning og rumlære, skriftlig, Kristendoms-kundskab, Norsk, Historie, Geografi, Naturkundskab, regning og rumlære, mundtlig, Skrivning, Frihaandstegning, Haandar-beide, Musikktheori, Gymnastik (instruktion), Pedagogik, Praktisk læredygtighed".

Vandel og helse viktig

Karakterene som er brukt på vitnesbyrdet, er "antageligt", "godt" og "meget godt". Vi kan også lese, at Ingeborg hadde en meget god sangstemme og et svært godt øre for musikk. Dessuten kunne hun vise til "nogen færdighed i psalmodikonspil, meget færdighed i gymnastik samt meget kyndighed i havedyrkning".

I tillegg fikk hun denne attesten av seminarbestyrer F. Marstrander: "Frøken Ingeborg (...) har begjæret min attest for vandel og forhold under hendes seminariieophold. Saalænge jeg har kjendt hende, har hendes forhold og vandel været smuk og ulastelig i enhver henseende. Hun er en meget snild og tækkelig pige, hvis venlige væsen og godlidelige fremtræden utvilsomt vil vinde hende børnernes kjærlighed og forældres agtelse og tillid."

Konnerud Skole -postkort 1932 før brannen i 1933.

I Ingeborgs papirer er det også en attest fra legen hennes. Der står det at hun er "...af udmerket god helbred. Ved undersøgelse i dag, viser det sig, at hendes lunger og hjerte ligesom ogsaa de øvrige indre organer er normale".

Mange om beinet

Det går ikke fram av arkivet hvem som fikk lærerjobbene søknadene omhandler. Men det var mange om beinet, og blant dem som bød Ingeborg konkurranse, var 22 år gamle Marie fra Vestfossen, Sigrid fra Østre Slidre, Ragna fra Trøgstad og Ragnhild fra Drammen.

Sigrid fra Østre Slidre har nok vært en sterk kandidat. Selv om hun ikke kan vise til de beste karakterene ved lærerprøven hun tok i Elverum i 1895, kan hun legge ved tre gode attester fra skoler hun har arbeidet ved. Edv. Robertsen, som var formann i Bø skolestyre i 1899, skriver blant annet dette om Sigrid: "... er det os en fornøjelse at kunne bevidne at hun er en begavet og dygtig lærerinde og at hun har røgtet sin lærergjærning med troskab og flid til alles tilfredshed, ligesom hun ved sit væsen har forstaaet at vinde saavel børnernes som forældrenes kjærlighed og tillid."

Tok flere kurs

Sigrid hadde også tatt flere kurs som nok gjorde henne til en attraktiv søker. I 1896 tok hun et ti ukers kurs hos Marie Rosing i Christiania, "for lærerinder i kvindelig haandarbeide". Året etter tok hun turen til Tromsø, der hun gikk på kurs i fem uker. Der fikk hun undervisning i flere av de fagene hun hadde hatt på seminaret i Elverum, i tillegg til landsmål og litteraturhistorie.

I 1899 deltok hun på "den Norske Husflidsforenings feriekursus, der hun lærte seg "Mønstervævning, Tæger-, Spon- og Raffiaarbeider, Kurvarbeider, Børstebinderi, Rottingsarbeider og Tegning".

Holdt god disiplin

Men Ragnhild fra Drammen var heller ikke snau. Hun tok høyere lærerprøve ved Elverum seminar i 1899, med noe blandet skussmål: " Hun har nogenlunde god sangstemme og usikkert øre for musikk, ringe færdighed i salmodikonspil, adskillig færdighed i gymnastik samt nogen kyndighed i havedyrkning".

Etter endt utdanning klarte Ragnhild å få seg et vikariat ved Bragernes folkeskole, og overlæreren gir henne denne attesten:

"Frøken Ragnhild (...), seminarist fra Elverums privatseminar, har i det sidste aar oftere vikarieret ved Bragernæs folkeskole under lærerinders sygdomsforfald. Hun har udført sit arbejde som vikar punktlig og samvittighedsfuldt og for øvrig lagt for dagen at hun har respekt og interesse for lærergjerningen. Hun

underviser kvikt og livligt, og hun forstaar at holde god disciplin. Jeg tror, at hun ved fortsat øvelse kan blive en dygtig lærerinde, og at enhver skole vil være godt tjent med hende. Hendes moralske forhold er i enhver henseende rosværdigt."

Skoleinspektøren i Drammen gir også Ragnhild en meget god attest: "Hun har et takkeligt og vindende væsen, underviser støt og jevnt og holder meget god orden og disciplin. Det maa ikke være hende til nogen forkleinelse, at hun ikke har faaet post paa hjemstedet. Konkurrencen er stor. Eksempelvis kan jeg nævne, at de to ledige lærerindeposter her fra juni førstk. er besatte med lærerinder der har flere aars praksis, bedste karakter fra seminarier, middelskoleeksamen og 41 år gamle."

Av Ragnhilds papirer ser vi, at hun også har klart å skaffe seg vikariater på Kongsberg og i Drøbak.

Hvem av dem som slapp gjennom nåløyet til Konnerud skolestyre, se det forteller arkivet intet om.

Konnerud skole 1895. På dette bildet finner vel leserne både besteforeldre, tippoldeforeldre og kanskje tipp, tippforeldre.

Bakerste rekke fra V: Karl Pedersen, Hans Thorrud, Torvald Dalen, NN, NN, NN, Ågot Thorrud, Andrea Frantsen
2. rekke: Kristoffer Dalen, Elias Hagen, Helmer Tufte, NN, NN, Ågot Bråthen Stigen, Sofie Pedersen, Selma Loe, Gustava Stubberud.
3. rekke: Alfred Høgda, Alexander Thorrud, Hans Haugen, Maja Blomholt, Fredrikke Hansen, Gunda Brekke, Magna Bråthan, Dagny Kollen (Landmark) Margit Kittelsen.
4. rekke: Halfdan Hagen, Karl Enga, NN, Klara Ruttevold, Valdborg Bråthen, Elise Lorentzplassen, Asta Myrhagen, Sofie Espeseth, Maja Tollefsen.
5. rekke: Hans Kittelsen, Martin Haugen, Elias Hagen, Gustav Bråten, Kristen Myrhagen, Gunnhild Haugen, Tilly Myrhagen, Luise Lønnerud, Elise Haugen, Hilda Bråten.
6. rekke: Kristian Asken Tveten, Karl Kittilsen, Bertmar Holland, NN, Olaf Stubberud, Jenny Tollefsen, Josefine Loe, Martha Dahlen, Sigrid Bråthen, Marta Lutvold, NN.

Den meget strenge men dyktige skolestyrer var Johannes Ribe Pedersen til venstre. Lærerinnen til høyre er vi usikre på.

Avisa på Vestskauen

Av: Reidar Hyldetoft

Historielagsnytt har ved flere anledninger skrevet om de ca. 60 Vestskogjegerne som lå fordelt i celler i området ved Laukollmyrene i nærheten av Ryggtang Slettås. Området ble av «Gutta på skauen» hetende Vitamindalen. Dette navnet oppsto kanskje fordi et til tider magert kosthold ble «vitaminisert» gjennom kameratskap og humoristiske innslag midt i alt krigsalvoret. For den oppvoksende slekt er krigsinnsatsen til Milorg og Hjemmefronten kanskje best blitt kjent gjennom historien om Gunnar Sønsteby og den nylig viste Max Manus filmen. Forholdene på Vestskauen var noe mindre dramatiske, men alvorlig nok for de unge guttene som tok imot flyslipp med våpen og utstyr fra England.

Datidens Facebook skapte samhold

I «Vestskogjegernes Minnebok 1949-45» kan en bl.a. lese om Vestskogjegernes form for face book med tilgjengelige ressurser og humørfylte redaktører. I en tid hvor samfunnet spår papiravisens sikre endelikt og snarlige død, er det interessant å reflektere over hvilken enorme betydning noen sammenstiftede papirark engang hadde for moral og humør for Vestskogjegerne. Leiravisen «Vitaminposten» ble lansert 20. oktober 1944. Den besto stort sett av meldinger som gutta i celle 1 snappet opp på gjengens eneste radio. Da det aldri kom innlegg til avisa, ble den i tynneste laget. Etter 5 utgaver forsvant avisa, sammen med karene i celle 1, som tok med seg redaktør og radio fra leiren etter å ha blitt utkommandert på særoppdrag. Men driftige karer overtok og lanserte en ny leiravis, «Jegeren», som kom ut i 13 utgaver fra 18. november 1944 til 1. mai 1945.

Aviskunst med snert

Med datidens utstyr og sparsomme ressurser inne på skauen, er det imponerende hva de fikk til. Jegeren var 100 % håndlaget med utsøkte innslag av tegninger og illustrasjoner. Det framkommer tydelig at det befant seg vestskogjegere med kunstneriske talenter, samt spisse og gode penner! Redaktørene skiftet på ansvaret. Først «Ole» og «Finn», deretter «Klaus» Knut Andresen fra Sande som var redaktør fram til nest siste utgave i mars 1945. Siste utgave er redigert av «Bamse», Bjørn Aaby, fra Drammen. Om «Klaus» ble det sagt: Han bar det vitenskapelige navn «Professoren». Da Knut etter krigen fikk en sønn, ble han døpt Klaus. Og om «Bamse» som er redaktør av minneboken om Vestskogjegerne: «Bamse var en grei kar som med sitt gode humør og sin lette penn gjorde det lettere å leve på Vestskauen».

Humoristisk innhold

Når en leser det som kom på «trykk» i Jegeren fremstår en god

skildring av det miljøet leiravisen var en del av. Vi må ikke glemme at det var krig. Mangel på mat og spartanske hygieniske forhold, samt at nyheter fra den utenforliggende verden forsvant sammen med radioen Sweethart og karene i celle 1. Men for den krigshverdagen karene skulle takle, synes innholdet i Jegeren å ha fremstått som et sosialt lim for samhold og utholdenhet i celle-leirene på Vestskauen. Her følger noen utdrag fra krigens «face book» f.o.m. 18. november 1944 t.o.m. 01. mai 1945:

- KUNNGJØRING: Det advares mot å ferdes i nærheten av celle 2 etter mørkets frambrudd til kl. 07.00 morgen, da det skytes med skarpt hele natta igjennom. Emanuel O. Bakken 1. kanoner (og fiskehandler)
- Det meldes at celle 5 har satt ny rekord i sardinspising. Cella har nemlig prestert å fortære 25- femogtue bokser på en dag. Vi foreslår at Ulka heretter skal hete «Sardinen».
- Hatten av for Frimann, som gikk til bygda med blodforgiftning i beinet. Og for kokken Tom i celle 5 som til tross for navnet koker fulle gryter, samt urmakeren i celle 4 som sjøl under de nåværende forhold får tida til å gå.
- Kan man si at celle 5 har DAG hele natta? Eller at ULRİK i celle 4 er en sau, når en sau er ullrik?
- KUNNGJØRING: Vi søker avisbud for roten Sardinen-Prestesetra.
- TOBAKKSØD: Tobakksnøden truer i celle 2. Hjelp de arme menneskene, send tobakk.

Misunnelsens makt

At misunnelsen er stor blant menneskene er sant. Også i vårt lille samfunn her oppe i Vitamindalen gir den seg tilkjenne. I siste nummer av «Jegeren» fikk jeg bevis for det. Min store stolthet, barten, ble nemlig sjikanert på det grusomste. Vedkommende som skrev den lille notisen om min bart har kanskje ikke skjegg? – Men vær ved godt mot. Barten skal få være. – Doktoren

Nyhet fra omverdenen

Det meldes fra radioen at tyskerne har satt i gang en offensiv igjen. Jeg undres på om de skal til England denne gangen også.

Flyalarm

Det er på tale å sende ut flyalarm i Vitamindalen når fly nærmer seg, da det er et par personer som farer rundt med rørleggerverktøy på ryggen og truer med å skyte dem som ikke vil være med på å ta imot slipp.

Utsatt doplass

Vaggel'n (Dassen red.anm.) her i Sardinen ligger bare noen få meter fra ekseserplassen. Når en eller annen setter seg der, får de som oppholder seg på plassen en fin, fin skyteskive.- Dette med skyteskive var det nok general Rødblyant kom til å tenke på da han var her nede for en stund siden. Istedenfor å sette seg rolig ned, (vi hadde selvfølgelig ikke prøvd å treffe noen «skyteskive» hverken med snøballer eller noe annet) tok han spaden på aksla og ruslet iveri idet han sa: «Je, kan gå et a'ant sted og drite, je!»

Bjørn Aaby (Dekknavn Bamse) som var redaktør for siste nr. av Jegeren. Bildet/tegningen hentet fra Vestskogjegernes minnebok hvor han også var redaktør.

Hårreisende klippepris

Kunngjøring: Da det har hersket en del tvil om betingelsene for å bli klippet av meg, kan jeg opplyse at jeg betaler 1 – en sigarett eller 1 – en pipe tobakk for hvert hode jeg klipper. Red.anmerkning: «Om mannen lider av klippemani, eller om det er for å få kundene til å falle til ro etter medfarten, har vi ennå ikke fått bekreftet.»

Red. anmerkning:

Det kan tyde på at Jegeren KUN ble håndlaget i få eksemplarer, for ansvarlige redaktører Ole og Finn skriver: «HUSK Å RETURNERE AVISA I GOD STAND TIL CELLE 3». Red. anm. Ole var dekknavnet til Ivar Johansen, Danvik, og Finn til Jan Backer Owe, Drammen. De samme redaktørene kunngjør i neste nummer: «På grunn av plassmangel må en del av innleggene utstå til neste nummer. Papirmangelen begynner å gjøre seg gjeldene nå. Skal avisa fortsatt utkomme i samme opplag og med samme regelmessighet, må vi ha mer papir.»

Utover ettervinteren 1945 bar Jegerens redaksjonelle innhold preg av optimisme, og det faktum at krigen nærmet seg slutten. Vi tar med 2 innlegg fra ettervinteren 1945:

- NETTOPP som Jegeren går i trykken, kommer det en melding fra celle 1. En høy, skulderbred, kraftig fyr med god skjeggvekst og hår på brystet fra celle 1, har oppsatt Kr. 250,00- to hundre og femti kroner- i skuddpremie på gaupa som ferdes i disse trakter. Kom med skinnet ! Du får penga + 10 esker tobakk !!! Sikkerheten er garantert !
- NYTT SOVEMIDDEL (oppfunnet og produsert av Askim Gummivarefabrikk, Askim). Søvnudyssende gummistøvler utleies til søvnløse personer. Henvendelse Reidar- celle 1 – Ved forespørsel i celle 1 vil muligens ikke-tro-ende bli helt overbevist.- Reidar, som i egenskap av støvlenes eier dessverre er den eneste som hittil har brukt støvla, har ennå ikke kunnet legge seg på køya uten å blåse av momentant. Tidtagere oppgir at han snorker etter høyst 2 – to – minutter. På foranledning anbefaler jeg støvla på det varmeste. Det garanteres at man sovner i alle stillinger. - Sven (Bak dekknavnet

Illustrasjon fra Vestskogjegernes minnebok.

Reidar skjulte seg Gunnar Jørgensen fra Galterud på Frydenhaug. Red. anm.)

Siste utgave nr 13 1. mai 1945

ble redigert av «Bamse», som etter krigen sto som redaktør av prakt eksemplet «Vestskogjegernes minnebok» på nærmere 300 sider. Forsiden på siste utgave står i optimistens tegn, og er i flotte farger som viser en av gutta på skauen med sten-gun på ryggen, plystrende i full fart med følgende tekst: « En ekta partisaner fra Vitamindalen, efter at ordenen om marsjen mot Drammen er blitt gitt.» Den flotte tegningen er signert W-45. Hvorfor uttrykket «ekta» er brukt vites ikke. Enten er tekstforfatteren svensk, eller så er det en skrivefeil i gledesrusen.

Redaktørens sluttord til historien

Vi siterer i utdrag «Bamses» leder i nr. 13 1. mai 1945: « Det er i dag 13. gang vår avis utkommer. I redaktør Klaus's fravær ble jeg overlatt det ansvarsfulle, men dog utakknemlige verv å redigere «Jegeren.» Det kan røbes at det er store planer med hensyn til avisen vår etter krigen. Jeg tror alle senere vil synes det er morsomt å se eget innlegg i «Jegeren»- et større minne om tiden her vil det bli.»

Og skriften på veggen i celle 2 fra 7. mai 1945 (trykket i Historielagsnytt nr. 1/2005) som cellesjefen Hans Halden etterlot seg er et varig krigsminne i seg selv. Teksten på veggen lød: « 7/5-45 Reist Drammen. Krig SLUTT.»

Benyttet kilde «Vestskogjegernes minnebok 1940-1945»

Feiring i Djupdalen

Tekst: Tone Sverreson Ørmen

Foto: Reidar Halden

I 1981 var det planer om to nye prosjekter som skal gi nærmere 200 leiligheter på Konnerud. Det var utbygging av Djupdalen og Jordbrekkskogen på Konnerud.

Djupdalen borettslag på Konnerud var Innflytningsklart i 1982 og et borettslag i Drammen og Omegn Boligbyggelag (DOBBL). Borettslaget besto av 113 leiligheter, sammenkjedet i fire vertikalt delte enheter eller vertikalt delte tomannsboliger. Boligene har treroms- i en etasje eller fire og femromsleiligheter i to etasjer.

De største leilighetene er på 130 kvadratmeter i to etasjer. De består av fem rom og kjøkken, bad med WC i tillegg til eget toalettrom.

Innskuddet den gang var på 148000 kroner.

Djupdalen Borettslag er området, Plutostien, Uranusstien, Nep-tunvingen og Saturnringen.

Djupdalen under utbygging juni 1982.

Jubileumsfest

Lørdag 8. september i år feiret borettslaget seg selv med en sammenkomst for store og små. De hadde stor oppslutning av alle beboere i Borettslaget som nå har bodd der i ca 30 år.

Konnerud mannskor 17. mai

Tekst: Per Runar Thoresen

Bildene fra SKH's fotoarkiv

I vår barndom like etter krigen var et av høydepunktene "Sangerbilen" med Konnerud Mannskor som var grytidlig oppe og reiste rundt på Konnerud. De stoppet på forskjellige sentrale plasser og tok en 17- mai trudelutt. Det var en åpen lastebil med høye lemmen hvor sangerne for det meste stod oppreist under farten. De

Mannskoret i oppmarsj i 17- maitoget. Noen kjenner sikkert de fleste på bildet men i farten drar vi kjensel på Gardar Eskerud i høyre rekke midt på bildet og Einar Blomholdt bakerst i samme rekke som også var solist.

Sangerbilen på vei nedenfor Grinderudbakken.

eldste ungene fikk gjerne sitte på et lite stykke og det var dagens høydepunkt. Siden jeg var yngst av 4 brødre tok det nok litt tid før det var min tur, men jeg husker godt den første turen og det var stor stas. Den var alltid tidlig ute i Grubegt.- gjerne ved 6 tiden på morgenen. Foruten å glede befolkningen, gledet de også seg selv ved faste plasser hvor de fikk en liten styrkedråpe på morgenkvisten. Nils Andreassen var sjåfør på Skramstad Farveri og han og Skramstads bil ble ofte brukt.

Skogerpresten var svoger til Henrik Ibsen

Bearbejdet av Per Runar Thoresen

Kilde: Ivar Vik - Konnerud Kirke 150 år

Peder Olsen Megrund er en av de mest betydelige prester Skoger Menighet har hatt.

Han var født i 1840 i Gausdal og var sogneprest i Loppa fra 1868. Han tok eksamen i lappisk (samisk) og var også ordfører og varamann til stortinget. Senere ble han sogneprest i Troms-øysundet og prost samme sted og fungerte som biskop under ledighet.

Han kom til Skoger i 1893 og fungerte i 25 år frem til 1918 og var samtidig prost i Nordre Jarlsberg prosti fra 1904.

Svoger til Henrik Ibsen

Megrund ble i 1868 gift med Anne Sofie Thoresen som var søster til Suzanne Thoresen som var gift med Henrik Ibsen.

Kildene sier ikke noe om Ibsen ofte var på besøk i Skoger Prestegård, men siden Ibsens fødeby var Skien og han levde store deler av livet i Christiania er det jo ikke utenkelig at han var innom prestegården av og til.

Henrik Ibsen.

Ved Henrik Ibsens død i 1906 søkte Megrund biskopen om permisjon for å "overvære min svoger Henrik Ibsens begravelse"

Peder Olsen Megrund.

Sogneprest Megrund var en person som var høyt aktet og respektert av sin menighet.

Til hans 75 årsdag i 1915 Skrev Drammens blad: "Han har ofret sin kraft på sitt Embete og har Herunder hatt den glæde at vinde en sjelden samstemmig Anerkjendelse."

Teologisk var han konservativ Luthersk. Han hadde også en rekke tillitsverv som forlikskommissær, formann i skolestyret og formann i fattigkommisjonen og formann i Legatstyret. Man kunne derfor lett forstå at han hadde det travelt.

Løpsk hest

I Drammens Tidende kunne man den 11. august 1911 lese; "Provst Megrund i Skoger kjørte igaar løbsk ved Kulkompaniet. Vognen kolliderte først med en søppelkjerre og derpå med en ølvogn, hvorefter den tørnet mot en Gaslygt der sloges skjev. Verken Provsten, hans Søn eller to Damer der var med led nogen men."

Kanskje var det slik doning som gikk løpsk?

Kleskoder under gruvedriften

Kilde: Boka Konnerudverket

Ledelsen ved Konnerud-verket midt på 1700-tallet var sterkt hierarkisk oppbygget.

På det meste jobbet det opptil 350 personer ved Konnerudverket. På toppen var det en suverene Direktør og under ham 4 stillinger på omtrent samme nivå. Det var Bergskriver, Schichtmester. Pukkforvalter og Hyttmester. Deretter kom Overstiger, Gruvestiger, Visestiger, Pukkstiger. Nederst lå Gruvejunge for nybegynnere som kunne avansere til Kybeljunge, Borejunge og så til Sprenger, Knekt, Sjakt og Skytehauer og Nachtfaller. Kleskoden.

De ansatte brukte bergmannsdrakt etter gammel tysk tradisjon. I praksis var dette et uniformsystem som viste rangering og plass i verkssamfunnet. Foruten administrativ betydning var uniformen med på å styrke bergmannens status i samfunnet og bidro til økt tilhørighet til verket og arbeidsplassen. Det var nok en form for uniformsplikt men av økonomiske grunner er det tvilsomt at en slik plikt kunne pålegges menige arbeidere. Muligens var det slik at vadmelsklær ble brukt til daglig og bergmannsdrakten til pent.

Været i år

Av: Goro Halden

Været i år har vært av mange slag.
Mars og april kom med sol og varme mang en dag.
Sommeren var kommet trodde vi.
Men mai og juni kom ikke med sommervarme.
Noe med klimaendringene kan det være
for ekstremvær har det vært i år.
En forandret værtype ser det ut til at vi får.
For det meste husker vi alt regnet som kom natt og dag, men
noen soldager det ble i blant.
Men noen tropevarme ble det ikke
og nettene var råde og kalde.
Temperaturene hadde lett for å falle.
Noen dager i juli kom med sol og fint vær.
Det varte i fem dager og så var det slutt.
Sjusovertiden (27. juli) regnet det uavbrutt.
Hundredagene var kommet og regnet silte ned.
Allting vokste med stor fart.
Gressklipperen ble flittig brukt overalt.
Man undres på hvor alt regnet kommer fra.
Hva skal man gjøre med dårlig vær?
Saken var klar! En tur til syden vi tar.
Nå må vi få sol og varme i kroppen!
Bestillingen av tur det ble.
Hele slekta ville bli med.
Vi måtte vente til oktober måned, kunne alle dra.
Alle var forventningsfulle og glad.
Noen dager med sol og varme det ble,
men 6. august satte regnet inn for fult.

Det regnet uavbrutt natt og dag.
Elver og bekker gikk over sine bredder
og tok seg nye far.
Verst var det i Krokstadelva.
Der gjorde vannet stor skade.
Veier, hus og hjem fikk store
skader og var i stor fare.
Nei sommeren i år var ikke bare bare.
Senere kom noen dager med sol igjen.
Pluss 30 grader det ble en dag.
Senere kom det vær av mange slag.
August måned var varmeste måned i år.
Om det var ekstremvær både her og der.
En må ta været som det kommer.
Tross alt fikk vi en allsidig sommer.
Kvernknarren (1. september) kom med tørt og fint vær.
Får vi en tørr og fin måned mon tro?
Tenk de 10 første dagene var bra.
Slikt vær ville vi ha.
I midten av september kom regnet og kald vind.
Hva slags høstvær ventet oss nå?
Mot høst og vinter vi måtte nok gå.
Barnedagen (10. oktober) er det overskyet denne dag, har vi mye
nedbør i vente?
(Det var overskyet den dagen) Helt utrolig at det stemte.
Så kom dagen vi skulle dra til Spania.

Goro Halden i 2004. Foto: Reidar Halden.

Turen hadde vi jo bestemt å ta.
Sent om kvelden vi kom med fly til Malaga.
Vi skulle få sol og varme i kroppen
og kom til et flott hotel i Fuengirola (Spania). Det var toppen.

Det ble soling, bading og turer i sør og nord blant annet.
Litt kaldt det var i vannet.
Varmt det var både natt og dag.
Her var opplevelser av mange slag.
Nasjonaldagene feiret de i stor stil.
En feiring jeg ikke har sett maken til.
Her var flaminco, tivoli og karakoke på mangt et sted.
Blankpussede hester med kusker i gatene fikk vi se.
Men snart var eventyret slutt.
Vi måtte dra tilbake til Drammen.
Da vi kom med fly til torp regnet det uavbrutt.
Vinterdagen (14. oktober) var den dagen vi kom hjem.
På Konnerud var det kaldt og det var sludd og sne.
Værboken sier at om denne dagen er kald,
kommer vinteren med mye sne.
Ikke noe å gjøre med det.
Om vinterens vær tør jeg ikke å spå.
Men mye nedbør ser det til at vi får.
Matheadagen (17. oktober), blåst og regn det var den dag.
Får vi en mild januar?
20 oktober kom det 40 mm nedbør på en dag.
Senere kom det vær av mange slag.
28 oktober kom den første sne i år.
Det snedde hele natten og dagen derpå.
Alle helgensdag (1. november) kom med regn og sludd.
Dette været vil vare til sola har snudd.
November måned er ofte trist og grå.
Gammeldags, stabilt vintervær håper vi på.
Desember måned, mørketid.
Julefeiring og julestri.
Snart sola snur og nyttårsfeiring står for tur.
Tiden bare går og går.
Så takker vi for det gamle og ønsker hverandre et godt nyttår.

Skjeldrumsaga

Arbeidet med restaurering er inne i sin siste fase og til neste år kan man kanskje vise frem underetasjen som et lite skog og sagbruksmuseum. På bildet ser vi noen av dugnadsgjengen. Dørene er kommet på plass og trappa ved inngangspartiet får sin finish.

Skjeldrumsaga 1934. Fra v.: Harald Springover, Halvor Skjeldrum og Kåre Larsen i full sving.

Her ser dere fin arbeidsfordeling: Tom Hayden med drillen, Hans Myhre vil ha det ryddig og pent mens Thor Jahren overvåker det hele. Foto: Reidar Halden. >>>>>

Strengelover i Skoger Sangforening

Vedlagte lov for Skoger sangforening ble vedtatt på generalforsamlingen 09.09.1911.

Det var til dels strenge regler for medlemskap. Les pgf. 2: "Foreningens aktive medlemmer maa saavidt mulig binde seg til sangaaret og i tilfælde bortreise melde dette til bestyrelsen mindst 14 dage i forveien."

Vi antar det var mange bønder med i foreningen den gang og sydenturer var det vel heller ikke så mye av. Større utfordring var nok været og bondens havre som skulle i hus, selv om generalforsamlingen skulle holdes første del av september.

I Historielagsnytt nr. 1 - 2009 hadde vi en omtale av foreningen og bilde fra 40-årsjubileet i 1950.

B ØKONOMI
ÉCONOMIQUE

Returadresse:

Skoger og Konnerud Historielag
Postboks 9112, 3006 Drammen

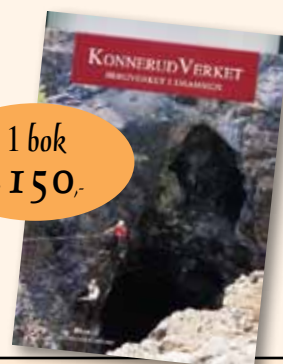
Knalltilbud! - Julegaver med innhold

Unikt innblikk i Konneruds 2-300 år gamle historie fra Gruvedriften da det jobbet 3-400 personer på Konnerud.

En bok til kr 150,- eller 2 bøker til kr 200,-
(du velger bok)

e-post: post@skhist.no eller ring
Per Runar Thoresen tlf. 908 81 824

1 bok
kr 150,-

Begge bøkene
kr 200,-

Medlem i historielaget?

GRATIS MEDLEMSAVIS! Ønsker du å bli medlem og få dette fine bladet "gratis" i din postkasse?

Bli medlem i Historielaget for kr 175,- pr år.
Familiemedlem kr 250,-.

Send penger med angivelse av avsender til
Konto: 2310.21.21554
Skoger og Konnerud Historielag
Postboks 9112, 3006 Drammen

Du kan også sende e-mail eller ringe til:
e-post: post@skhist.no,
Tore Skjeldrum, tlf. 92 63 82 31

GRASROTANDELEN

TIPPE – LOTTO – JOKER - KENO

32774982321174

Hver gang du spiller kan du la staten betale en andel til Skoger og Konnerud Historielag. Registrer deg eller gi kommisjonæren vårt reg.nr. 982321174